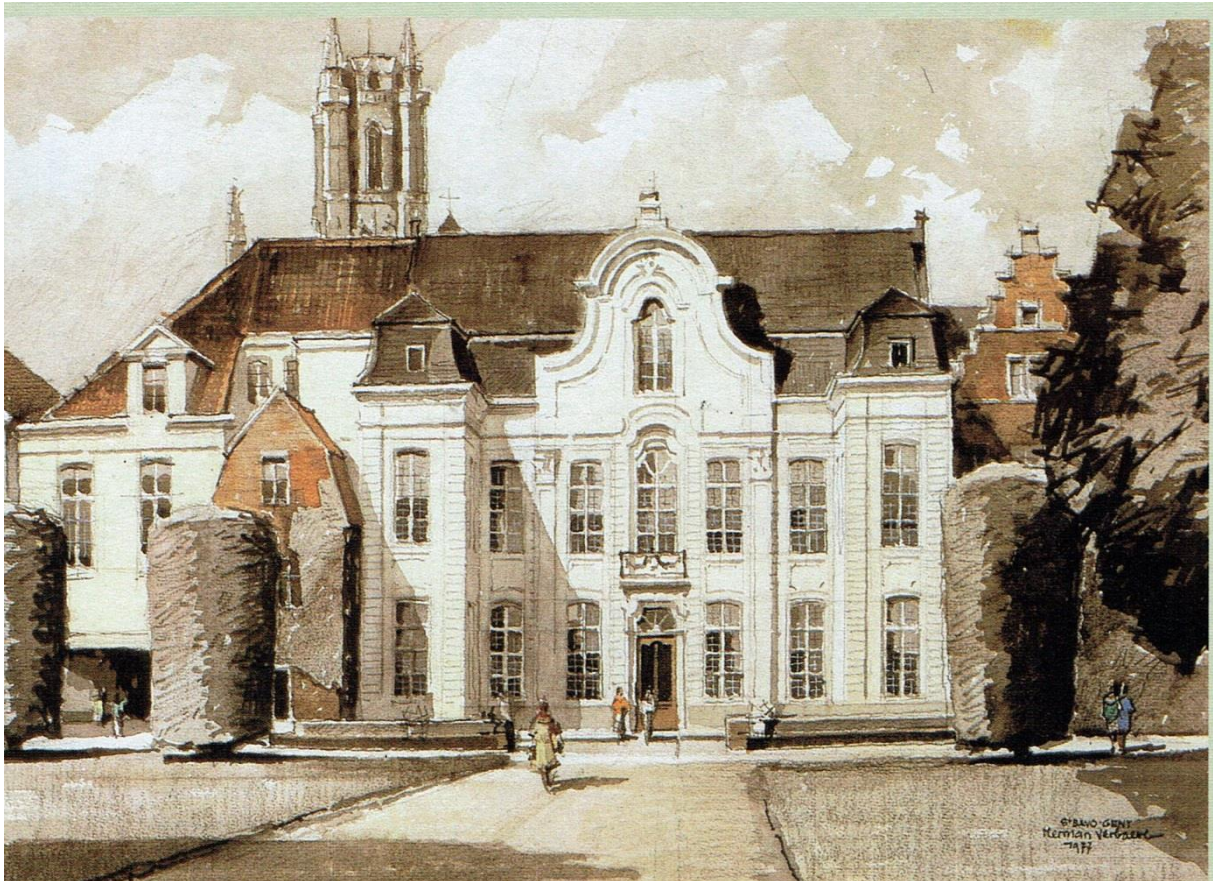

Digitale nieuwsbrief

Alumni Sint - Bavohumaniora

Jaargang 8.3. September 2023

Voorwoord

Dit is een Nieuwsbrief met een zwarte rand. De Sint-Bavofamilie is in diepe rouw. In de laatste warme dagen van augustus stond de wereld stil toen we het droeve bericht kregen: Zuster Monica Van Kerrebroeck is zondag 20 augustus overleden. Deze grote, sterke dame met een warm hart en het motto 'streng maar rechtvaardig' heeft ons verlaten. Wij zullen haar blijven herinneren en koesteren in ons groene hart. In onze Nieuwsbrief brengen we hulde aan Zuster Monica.

Intussen staat de wereld niet stil.

Wij, kernteam Alumni, hebben onze batterijen opgeladen en vlogen er weer in met het samenstellen van deze nieuwsbrief en het voorbereiden van de Alumnidag op 21 oktober. Onze nieuwsbrief bevat natuurlijk ook het interview, dit keer met Heleen Vanderheyden die in Peru woont en werkt.

In Niebla Forest toont Heleen hoe een droom in vervulling kan gaan en hoe acties van haar familie, die zich inzet voor het behoud van het nevelwoud, het leven van vele mensen kan beïnvloeden.

In memoriam Zuster Monica

Wie haar heeft gekend zal zich Zuster Monica ongetwijfeld herinneren als:
atypisch, onafhankelijk en grensverleggend.

Tijdens de uitvaart hoorden we getuigenissen van Rita Dhoore en Mieke Van Hecke.

Om Zuster Monica te eren lieten wij ons leiden door de tekst van **Rita Dhoore**, voorzitter Raad van Bestuur Sint-Bavohumaniora. Zij typeert Zuster Monica zoals ze echt was.

“Ze kon als geen ander mensen aanspreken, motiveren, aansporen om talenten te tonen en te gebruiken in functie van haar projecten. En die projecten waren er veelvuldig.

Monica was een bouwzuster allereerst in de letterlijke zin van het woord. In Gent rees de nieuwe Sint-Bavobasisschool in de Apostelhuizen uit de grond. Maar ook de huidige bouwactiviteit in Sint-Bavohumaniora vindt haar oorsprong in Monica's projecten.

Daarnaast bouwde ze ook aan relaties. Na een korte periode als lerares werd Monica directrice in ten Doorn. In Eeklo ontstond rond haar een uitgebreide vriendenkring van kunstenaars, politici en sportlui. Monica nam die contacten mee naar haar geliefde Gent om er vervolgens Sint-Bavohumaniora te leiden. Haar kennissenkring wendde ze aan om het politieke veld te veroveren, weliswaar steeds in het teken van het onderwijs. Vanuit de wieg in het onderwijzersgezin waarin ze werd geboren, legde ze een steil parcours af tot voorzitter van de onderwijscommissie van het Vlaams parlement. Ze kende het onderwijs immers door en door.

In de jaren zeventig, in Eeklo, duwde ze iedere leraar in de vernieuwingsmodus van het VSO. In de jaren tachtig durfde Monica in functie van de context veranderen en verdedigde zij de klassieke, traditionele humaniora in Sint-Bavo.

Ze stelde de deuren van de school aan de Reep wagenwijd open voor het bruisende culturele stadsleven en de groentjesschool bloeide als geen ander.

De grootste troef van Monica was dat ze al haar leerlingen bij naam en toenaam kende. Ze was een wandelende stamboomencyclopedie en kon van velen de familiedraden ontrafelen. In het bijzonder voelde ze zich verantwoordelijk voor de vele internen die op school geborgenheid zochten.

Vormen van jonge mensen was voor haar niet pampieren maar laten groeien tot kritische volwassenen in dienst van anderen en van mensen die in nood zijn, onbaatzuchtig, en dat wereldwijd in de geest van de Zusters van Liefde.

Wat was ze fier op haar oud-leerlingen die het maakten in de maatschappij en die innoverende zaken realiseerden."

Korte bloemlezing uit de vele reacties van oud-leerlingen

Ik was ziek geworden op school en kon niemand bereiken die mij kon komen halen. Ze heeft mij toen naar huis gevoerd in haar blauwe Peugeot. Onvergetelijk! Een strenge directrice, maar zo'n warme vrouw! Rust zacht, Zuster. **Karen Versluys**

Hoe ze mij voortgeduwd heeft in een rolstoel tijdens de Italiëreis van het 6de en halverwege een beklimming naar ik weet niet meer welke kerk even moest rusten. "De weg naar God is niet altijd vlak en nu moet ik op adem komen." Dit ga ik nooit vergeten. **Stephanie Boone**

Een grote dame heeft ons verlaten maar de herinneringen aan haar zullen blijven doorleven. **Tatiana Ivaneanu**

Mijn grote steun en toeverlaat ❤️❤️ Voor zovelen onder ons ❤️
Evelyn Ruyschaert

Une grande dame mèt humor! ❤️ **Katrien De Bruycker**

Vaar wel, Zuster Monica, stammoeder van mijn Sint-Bavohumaniora jaren. Bedankt voor alle steun en toeverlaat, voor je wijsheden en eigenzinnigheden, voor de vleugels die je ons gaf en voor de schop onder onze kont. Dank voor je monnellach en schouderkloppen. Je leerde ons af en toe een beetje stout te zijn en vooral hoe plezant dat ook was. Je stond als één vrouw achter je leerlingen en je medewerkers. En zo wil ik mij jou herinneren. Vaarwel **Liesbet Beke**

Interview met Heleen Vanderheyden ('90) vanuit de Peruaanse jungle.

Heleen leerde zichzelf en andere talen kennen en begon toen te reizen. Vandaag schrijft ze ons vanuit de Peruaanse jungle. Lees haar verhaal over het nevelwoud, La Niebla Forest, waar de wolken vanuit de jungle tegen de Andes botsen en overgaan in mysterieuze flarden mist.

Wat vooraf ging

Studies

Heleen: Op Sint-Bavo volgde ik de richting Grieks-Latijn. Ik was van kindsbeen af heel graag bezig met talen. Ik studeerde Romaanse filologie aan de universiteit: Frans en Spaans. Daarna deed ik nog een jaar extra: 'Meertalige Bedrijfscommunicatie' met een Erasmusbeurs in Madrid. Ik dacht eraan voor een bedrijf te gaan werken. Toen ik werk begon te zoeken, kreeg ik een telefoontje van het Talencentrum van de Universiteit Gent: ze zochten dringend iemand om een avondcursus Frans en Spaans te geven. Ik had daar weinig zin in en twijfelde, maar liet me uiteindelijk overhalen door mijn moeders argument dat dit een uitgelezen kans was om het lesgeven eens te proberen. Zo rolde ik in het onderwijs en al meteen vond ik het fijn om voor de klas te staan.

Reizen

Heleen: Als kind al voelde ik vaak de zin om andere oorden te ontdekken. Na mijn eerste job werd het tijd om een lang gekoesterde droom te realiseren: een rondreis in Latijns-Amerika. Ik had ondertussen genoeg geld bijeen gespaard en vertrok voor zes maanden met de rugzak. Zo'n soloreis is best wel een uitdaging: je leert je plan trekken, alleen zijn, contact leggen met de mensen, observeren, luisteren. Ik bezocht verschillende projecten voor ontwikkelingssamenwerking (een inleefreis avant la lettre), genoot van natuur en cultuur en hou de beste herinneringen over aan die reis die mijn leven helemaal zou veranderen. In Peru leerde ik namelijk mijn echtgenoot kennen en ik bleef daar dus plakken...

Wonen

Heleen: Ik verhuisde naar Lima en het aanpassingsproces kon beginnen. Ik was immers geen toerist meer. Ik ondervond de nadelen van het leven in een gigantische grootstad: luchtvervuiling, lawaai, chaotisch verkeer, groot gebrek aan groen, criminaliteit. Verblijven in Lima had ook positieve kanten: ik deed verschillende werkervaringen op, maakte vrienden, profiteerde van het grote culturele aanbod en de nabijheid van de zee. Geleidelijk aan leerde ik Peru en de Peruaanse cultuur beter kennen en ontdekte ik heel wat culturele verschillen. De confrontatie en vergelijking met andere denkbeelden en gewoonten heeft als gevolg dat je van alles in vraag stelt. Het leert je om je bewust te worden van je eigen culturele achtergrond en opvoeding. Je bekijkt alles wat meer van op een afstand en vanuit een ander perspectief, je ziet dat er verschillende manieren bestaan om de dingen te doen en je leert vooral relativeren.

Thuis in België

Heleen: Onze oudste dochter werd in Lima geboren. Toen ze ongeveer 6 maanden was, verhuisden we terug naar België. Na 2 jaar interimis, ging ik aan de slag als leerkracht Frans op Sint-Bavo: een bruisende school (terecht de Strafste School in 2017) met heel toffe collega's en leerlingen. Dit was een heel gelukkige en tegelijkertijd hectische periode, want leerkracht is een heel mooie maar ook een heel veeleisende job die veel toewijding, tijd en energie vraagt. En ik combineerde dit met een gezin van ondertussen 4 kinderen.

Sandro (mijn echtgenoot) en ik wilden altijd graag dat onze vier dochters zich zowel in België als in Peru zouden kunnen thuis voelen. En zo namen we in 2015 de beslissing om naar Peru te verhuizen. Dit was helemaal niet makkelijk. Het betekende immers de Belgische welvaartsstaat opgeven (eigen huis, vast loon, kwalitatief onderwijs en gezondheidszorg, kindergeld, ...) en vooral ook familie en vrienden achterlaten.

Thuis in Peru

Heleen: Dit keer kwamen we niet in Lima terecht. We trokken naar San Ramón, een provinciestadje met 25000 inwoners in de centraal gelegen jungle van Peru. Dit geografische gebied staat bekend om zijn natuurlijke schoonheid en zijn belangrijke bijdrage aan de wereldwijde biodiversiteit. Hier komen wonen was op vele vlakken een reis terug in de tijd. Een terugkeer naar eenvoud, een simpeler leven met beperkte keuzes/kansen, een confrontatie met andere denkbeelden. Van een grote waaier aan hobby's naar de keuze tussen voetbal, volleybal of basketbal. Van een school zonder al te veel regels betreffende voorkomen naar een school met strikte regels en uniform (strenger dan op Sint-Bavo!). Van het grote culturele aanbod in Gent naar een parochiezaal met op zaterdag een familiefilm. Van een volle agenda naar een eerder lege agenda, met ruimte voor een onverwacht feestje, een avondbabbel of volleybalwedstrijdje met de burens, als het net over de straat wordt gespannen. Van een maatschappij waar abortus of euthanasie aanvaard wordt, naar een realiteit waar dit niet het geval is. Grote verschillen dus tussen San Ramón en de hoofdstad Lima enerzijds, en tussen Peru en België anderzijds.

Wat vooral verrijkend is, is om de verschillen op te merken, te ervaren en bespreekbaar te maken. Bijgevolg wordt er naar aanleiding van al die verschillen in ons gezin, sinds de verhuis naar Peru, veel van gedachten gewisseld en gediscussieerd over allerlei thema's.

Ons engagement ter plaatse: Behou de bossen!

Heleen: In San Ramón startten we een bosbehoud project op: La Niebla Forest (“Niebla” is het Spaanse woord voor nevel, mist). Ons project bevindt zich in de mistige, weelderig begroeide bergen van het centraal gelegen regenwoud in Peru, de thuisbasis van een van de meest diverse en waardevolle ecosystemen op de planeet, met een grote verscheidenheid aan flora- en faunasoorten. De mist omhult de bergen en zorgt voor een constante bron van vocht die het leven van talloze planten- en diersoorten in stand houdt, o.a. de quetzal, de vogel in het logo van **La Niebla Forest**. Dit bos, het nevelwoud, speelt dan ook een fundamentele rol in de watervoorziening, omdat het fungeert als een natuurlijk reservoir dat rivieren en beken voedt die van vitaal belang zijn voor de regio.

Ons project is ontstaan met de visie om dit kostbare nevelwoud met zijn enorme biodiversiteit, habitat voor een aantal met uitsterven bedreigde diersoorten, te beschermen en zo de watervoorziening in de streek te garanderen en het natuurlijk evenwicht te behouden. Dit zijn dan ook precies de factoren die doorslaggevend waren om dit nevelwoud door de Peruaanse staat te laten erkennen als privé beschermd natuurgebied, wat ons een solide wettelijk kader biedt voor bosbehoud. Deze grote verwezenlijking, waaraan een tijdrovend en uitdagend proces vooraf ging, is de basis waarop ons project steunt.

Met La Niebla Forest proberen we de lokale bevolking te sensibiliseren over het belang van de natuur en een duurzame levenswijze te promoten door middel van verschillende activiteiten, o.a. workshops in scholen (voor leerkrachten en leerlingen) in coördinatie met de lokale afdeling van het Ministerie van Onderwijs, een mars voor het milieu, het ecologisch festival “I love the jungle”, dat vanuit een meer ludieke invalshoek de mensen wil transformeren tot milieubeschermers.

Daarnaast stellen we het beschermd gebied open voor lokale en internationale instellingen om wetenschappelijk onderzoek uit te voeren met de bedoeling dit ecosysteem en zijn uitdagingen beter te begrijpen. Zo zetten we een samenwerkingsverband op met het Massachusetts Institute of Technology (MIT) om innovatieve technologie te gebruiken voor natuurbehoud. We zijn op zoek naar verdere contacten en partnerschappen om het gebruik van technologische innovatie te verdiepen, om geavanceerde oplossingen te implementeren en de toestand van het bos en de biodiversiteit effectiever te monitoren.

We nodigen ook academische en wetenschappelijke instellingen in België uit om samen te werken en onderzoek te verrichten over het behoud van het nevelwoud en de impact van klimaatverandering op dit kwetsbare ecosysteem. Zo'n samenwerking leidt immers tot een globaal perspectief en waardevolle kennis. Om bezoekers te kunnen ontvangen, bouwden we een bio station met zonnepaneel (om apparatuur op te laden) en ecologisch sanitair.

Toekomstplannen: Bouwen met bamboe en aan milieueducatie doen.

Heleen: Wat betreft onze toekomstplannen, richten we ons op milieueducatie als een fundamenteel instrument om de duurzaamheid van ons project te waarborgen. We zijn bezig met de ontwikkeling van een natuur-educatief centrum waar bezoekers het belang en de kwetsbaarheid van nevelwouden ontdekken en leren over biodiversiteit en natuurbehoud. Dit gebouw zal opgetrokken worden met natuurlijke materialen uit de buurt, voornamelijk bamboe. Daarnaast werken we aan de aanleg van een educatief wandelpad, dat bezoekers in staat zal stellen om zich onder te dompelen in het woud, de fauna en flora te ontdekken en de voordelen van het bos te ervaren.

Milieueducatie speelt een essentiële rol in onze aanpak, omdat we sterk geloven in de kracht van bewustwording en empowerment van mensen om mee de natuur te beschermen. Door middel van educatieve programma's, workshops en praktische activiteiten streven we ernaar om bewustzijn te creëren over de waarde van het nevelwoud en bossen in het algemeen en mensen aan te sporen tot concrete acties die bosbehoud bevorderen.

Blij met de Gents-Peruaanse band

Heleen: In België worden we ondersteund door VZW La Niebla Forest die werkzaam is op 2 fronten: enerzijds het draagvlak voor mondiale samenwerking vergroten door het verspreiden van informatie en anderzijds het werven van fondsen. De vzw, een team van geweldige mensen die een deel van hun vrije tijd spenderen aan La Niebla Forest, organiseert verschillende keren per jaar een activiteit om geld in te zamelen. Ze zorgden ook voor subsidiëring via de provincie Oost-Vlaanderen, de stad Gent en de gemeente Sint-Martens-Latem. De laatste maanden werkten ze hard aan het opstellen van een subsidiedossier gericht aan bedrijven om via deze weg de volgende fases in ons project te steunen.

De 2 grote volgende stappen in ons project zijn de bouw van het natuureducatief centrum en de aanleg van het natuureducatief wandelpad. Eens die infrastructuur er is, zal de impact van onze activiteiten op vlak van milieueducatie nog vergroten en kunnen we ook inzetten op ecotoerisme als een manier om La Niebla Forest zelfbedruipend te maken.

Vandaar deze oproep aan alle lezers:

- Heb je zelf een bedrijf, werk je voor een bedrijf of ken je mensen die in een bedrijf werken dat geïnteresseerd is om ons project mee te steunen?
- Heb je interesse in wetenschappelijk onderzoek in de tropen, meer bepaald het nevelwoud?
- Ken je iemand of wil je zelf graag als vrijwilliger komen meewerken?

Contacteer ons!

info@lanieblaforest.com

www.lanieblaforest.com

  la niebla forest

Wil je graag als particulier steunen? Via je bankapp en deze QR kan je een bijdrage leveren aan onze activiteiten via vzw La Niebla Forest.

Wil je graag op de hoogte blijven van de vorderingen van het project? Abonneer je op [hun nieuwsbrief](#), echt inspirerend.

Wij zijn Heleen heel dankbaar voor haar inbreng die ons een kijk gunt in hun uitzonderlijk levenswerk.

Wist - je - datjes

Save the date: zaterdag 21 oktober 2023

Alumnidag voor de jubilerende retorica's

1953 -1958 – 1963 – 1968 – 1973 -1978 – 1983 – 1988 -1993 – 1998 – 2003 – 2008 - 2013
2018 en 2023.

Spreek met je jaargenoten af. Het wordt een gezellige dag waarop herinneringen zo maar opborrelen

Lidgeld schooljaar 2023-2024:

Oud-leerlingen die ons graag steunen kunnen **het lidgeld, €12, voor het werkjaar 2023 - 2024** betalen op rekening: Oud-leerlingenvereniging Sint-Bavo **BE86 4400 2708 9950**

Met het lidgeld steunen de Alumni:

- Diverse schoolprojecten van en door leerlingen
- Administratieve onkosten i.v.m. Alumni-dag en nieuwsbrieven

Familienieuws

Overlijdens

Mevrouw Van de Weghe Suzanne,
moeder van Martine Leenknecht ('69), oud-leerkracht,
overleden te Aalter op 11 juni 2023

Mevrouw Mombaliu Annemie ('70)
zus van Katie ('67) en Lieve ('68) Mombaliu
overleden te Gent op 15 juni 2023

De Heer De Wilde Guido,
echtgenoot van + Lieve Van Van Petegem ('58)
grootvader van Laura Verniers ('09)
overleden te Gent op 16 juli 2023

Mevrouw Vanholder Magda ('63)
Overleden te Wenduine op 1 augustus 2023

De heer Wybo Roderic,
echtgenoot van Thérèse De Groot ('66)
overleden te Kortrijk op 28 augustus 2023

Wat de Alumni graag meedelen

De digitale nieuwsbrief verschijnt in januari, mei en september

De alumniwerking berust op de inzet van enkele vrijwilligers, je vindt ons

- **Op Facebook Alumni Sint-Bavohumaniora**

met verrassende nieuwtjes over de Alumni.

- **Op de Website, www.sbhg.be** staat onder de rubriek **Alumni het contactformulier**.

Hierop kun jij elke wijziging van adres en e-mail meedelen.

Naam, voornaam en afstudeerjaar altijd vermelden bij de mededeling.

Zo kunnen wij de gegevens in het alumnibestand aanpassen en kunnen we je als gevierde een persoonlijke uitnodiging versturen.

- **Via oud-leerlingen@sbhg.be** blijven wij graag op de hoogte van het wel en wee van onze oud-leerlingen: huwelijk, geboorte, overlijden, adreswijziging.

In onze Nieuwsbrief zetten we graag oud-leerlingen in de kijker.

Heb je iets te melden

Mogen wij een interview afnemen

Neem zeker contact met ons op.

Europese Wetgeving GDPR

Door lidgeld te betalen kan de Alumnivereniging een ledenlijst bijhouden en de betalende leden zonder hun uitdrukkelijke schriftelijke toestemming aanschrijven voor aangelegenheden die rechtsreeks verband houden met de vereniging van oud-leerlingen en met de school.

Bij niet-betalen van lidgeld (bv door vergetelheid) wordt het voor ons zeer moeilijk om jubilarissen uit te nodigen op de ontmoetingsdag.

Wens je je uit te schrijven uit de mailinglist en ook geen nieuws te ontvangen via de NB van de Alumni stuur dan een e-mail naar oud-leerlingen@sbhg.be